ΚΡΙΤΙΚΗ

ΘΕΑΤΡΟ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ 8 - ΒΑΛΕΝΤΙΝΗΣ ΛΟΥΡΜΠΑ

«Το παρελθόν μας παγίδεψε»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η Βαλεντίνη Λουρμπά και άλλες φορές μας έχει απασχολήσει σ' αυτή τη στήλη με τον εκλεπτυσμένο της λόγο, με τον ποιητικό της οίστρο πάνω σε συγκρούσεις ενοχών και διαψεύσεων, με το κουρέλιασμα ψευδαισθήσεων, κατά προσφιλή της έκφραση και γενικά με ένα «ντιμπέιτ» άκρατου ρομαντισμού και μίας αμφιλεγόμενης ήττας.

Η Βαλεντίνη Λουρμπά (Σάρα), μία πρωταγωνίστρια της όπερας και ο Μάνος Χατζηγεωργίου (Φίλιππος), μεγαλοδικηγόρος. Θέμα: Το παιδί (Χαρά Σμύρου), που δεν θέλησε ο Φίλιππος και τώρα παρουσιάζεται ως οπτασία από τα βάθη της αιωνιότητας του «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» και κατηγορεί και ελεεί και κρίνει.

«Σκέψου να με κρίνει το παιδί που δεν γέννησα», κάπου ακούγεται.

Η Σάρα είναι ανελέητη. Κατηγορεί τον Φίλιππο και του απαγορεύει να την αγγίξει.

Η Σάρα, φορτωμένη δόξες, είναι κολλημένη στο ένστικτο της μητρότητας. Η μουσική από τις επιτυχίες της τη γεμίζει θλίψη. Οι υποκλίσεις, τα χειροφιλήματα, τα αυτόγραφα δεν λένε τίποτα μπροστά στη θεία λέξη «Μητέρα».

Καλοί και οι δύο πρωταγωνιστές, ζωντάνεψαν αυτή την τραγική πάλη.

Οι ερωτικές στιγμές έχουν κάπως υπερτονιστεί και δεν ξέρουμε αν αυτό οφείλεται στον σκηνοθέτη.

Οι τρυφερές άριες από την Μπάτερφλάι και την Τριαβιάτα δεν ταιριάζουν στη βιαιότητα του εναγκαλισμού, που προσπαθεί ο Φίλιππος και αποκρούει η Σάρα.

Αυτό το μίσος της ερωτικής περιφρόνησης από τη Σάρα θα έπρεπε να ήταν λιγότερο έντονο και ο σκηνοθέτης να είχε προσπαθήσει να παρουσιάσει πιο ρευστή την οπτασία του φανταστικού παιδιού.